

Środa, 16 grudnia 2015 r.

P8_TA(2015)0458

Stosunki UE-Chiny

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie stosunków UE-Chiny (2015/2003(INI)) (2017/C 399/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając fakt nawiązania stosunków dyplomatycznych między UE a Chinami od dnia 6 maja 1975 r.,
- uwzględniając zapoczątkowane w 2003 r. partnerstwo strategiczne UE-Chiny,
- uwzględniając główne ramy prawne stosunków z Chinami, a mianowicie umowę o współpracy handlowej i gospodarczej UE-Chiny⁽¹⁾, podpisaną w maju 1985 r., dotyczącą stosunków gospodarczo-handlowych, oraz program współpracy UE-Chiny,
- uwzględniając strategiczny program współpracy między UE a Chinami do roku 2020, uzgodniony dnia 21 listopada 2013 r.,
- uwzględniając zorganizowany dialog polityczny UE-Chiny, formalnie nawiązany w 1994 r., oraz nawiązany w 2010 r. dialog strategiczny wysokiego szczebla dotyczący kwestii strategicznych i polityki zagranicznej, w tym w szczególności 5. rundę dialogu strategicznego wysokiego szczebla UE-Chiny, która odbyła się w dniu 6 maja 2015 r. w Pekinie,
- uwzględniając trwające od 2007 r. negocjacje nad nową umową o partnerstwie i współpracy,
- uwzględniając negocjacje w sprawie dwustronnej umowy inwestycyjnej, które rozpoczęły się w styczniu 2014 r.,
- uwzględniając 17. szczyt UE-Chiny, który odbył się w dniu 29 czerwca 2015 r. w Brukseli, oraz wspólną deklarację wydaną na jego zakończenie,
- uwzględniając uwagi przewodniczącego Rady Europejskiej Donalda Tuska przedstawione dnia 29 czerwca 2015 r. podczas wspólnej konferencji prasowej z premierem Chin Li Keqiangiem po 17. szczycie UE-Chiny, w których wyraził on „zaniepokojenie UE z powodu ograniczeń swobody wypowiedzi i zrzeszania się w Chinach, w tym z powodu sytuacji osób należących do mniejszości, takich jak Tybetańczycy i Ujgurzy” oraz „zachęcił Chiny do wznowienia konstruktywnego dialogu z przedstawicielami Dalajlamy”,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2006 r. zatytułowany „UE – Chiny: bliższe partnerstwo, większa odpowiedzialność” (COM(2006)0631),
- uwzględniając wytyczne Rady dotyczące polityki wobec Azji Wschodniej,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dni 11–12 grudnia 2006 r. dotyczące partnerstwa strategicznego UE-Chiny,
- uwzględniając dokument strategiczny Komisji w sprawie Chin na lata 2007–2013, wieloletni program indykatywny na lata 2011–2013 oraz przegląd śródkokresowy dokumentu strategicznego z 2010 r. i przegląd wieloletniego programu indykatywnego na lata 2011–2013,
- uwzględniając pierwszy w historii chiński dokument polityczny dotyczący UE, wydany w dniu 13 października 2003 r.,
- uwzględniając przyjęcie nowej ustawy o bezpieczeństwie narodowym przez Stały Komitet Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych z dnia 1 lipca 2015 r. oraz publikację drugiego projektu nowej ustawy o zarządzaniu zagranicznymi organizacjami pozarządowymi w dniu 5 maja 2015 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 19.9.1985, s. 2.

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- uwzględniając białą księgę na temat strategii wojskowej Chin z dnia 26 maja 2015 r.,
- uwzględniając rozpoczęty w 1995 r. dialog na temat praw człowieka między UE a Chinami oraz 32. rundę tego dialogu, która odbyła się w dniach 8–9 grudnia 2014 r. w Pekinie;
- uwzględniając 60 obszarów dialogu sektorowego między Chinami a UE, które dotyczą m.in. środowiska, polityki regionalnej, zatrudnienia i spraw społecznych, a także społeczeństwa obywatelskiego,
- uwzględniając zainicjowanie w lutym 2012 r. dialogu wysokiego szczebla między narodami UE-Chiny, którego przedmiotem będą wszystkie wspólne inicjatywy UE i Chin w tym obszarze,
- uwzględniając umowę w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między WE i Chinami, która weszła w życie w 2000 r. ⁽¹⁾, oraz umowę o partnerstwie naukowo-technologicznym podpisaną w dniu 20 maja 2009 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie UE i Chin w sprawie zmiany klimatu wydane podczas 17. szczytu UE-Chiny w czerwcu 2015 r. oraz zaplanowane, ustalone na szczeblu krajowym wkłady do Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), przedstawione przez Chiny w dniu 30 czerwca 2015 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację UE-Chiny w sprawie bezpieczeństwa energetycznego, wydaną w Brukseli w dniu 3 maja 2012 r., oraz dialog energetyczny między WE a Chinami,
- uwzględniając obrady okrągłego stołu Chiny-UE,
- uwzględniając 18. Zjazd Krajowy Komunistycznej Partii Chin, który odbył się w dniach 8–14 listopada 2012 r., oraz zmiany w kierownictwie Stałego Komitetu Biura Politycznego uchwalone na tym zjeździe,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r.,
- uwzględniając wyniki czwartego posiedzenia plenarnego 18. Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin (czwartego plenum), które odbyło się w dniach 20–23 października 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego ASEAN ogłoszone podczas 26. szczytu ASEAN w dniu 27 kwietnia 2015 r.,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 6 maja 2015 r., ogłoszone po jej spotkaniu z premierem Chin Li Keqiangiem,
- uwzględniając swoje ostatnie posiedzenie międzyparlamentarne z Chinami, które odbyło się w dniu 26 listopada 2013 r.,
- uwzględniając swoje niedawne rezolucje w sprawie Chin, zwłaszcza rezolucję z dnia 23 maja 2012 r. w sprawie UE i Chin: Brak równowagi w handlu? ⁽²⁾, rezolucję z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie polityki zagranicznej UE wobec Brazylii, Rosji, Indii i Chin (BRICS) i innych wschodzących mocarstw: cele i strategię ⁽³⁾, rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie zagrożenia jądrowego i praw człowieka w Korei Północnej, Republice Ludowo-Demokratycznej ⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 17 kwietnia 2014 r. ⁽⁵⁾ w sprawie sytuacji w Korei Północnej, rezolucję z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie ram polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030 ⁽⁶⁾, a także rezolucję z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa dla Parlamentu Europejskiego ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 6 z 11.1.2000, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. C 239 E z 20.8.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0096.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0462.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0094.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0075.

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 7 września 2006 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Chinami ⁽¹⁾, z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Chinami ⁽²⁾, z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie stosunków UE-Chiny ⁽³⁾, z dnia 9 października 2013 r. w sprawie negocjacji UE z Chinami dotyczących dwustronnej umowy inwestycyjnej ⁽⁴⁾ oraz z dnia 9 października 2013 r. w sprawie stosunków handlowych UE-Tajwan ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje dotyczące praw człowieka: z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie Chin: prawa mniejszości a stosowanie kary śmierci ⁽⁶⁾, z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie sytuacji i dziedzictwa kulturowego w Kaszgarze (Region Autonomiczny Sinciang-Ujgur w Chinach) ⁽⁷⁾, z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie skandalu związanego z przymusową aborcją w Chinach ⁽⁸⁾, z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie pobierania narządów w Chinach ⁽⁹⁾ oraz z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie priorytetów UE na 25. sesję Rady Praw Człowieka ONZ ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając embargo UE na broń wprowadzone po stłumieniu protestów na placu Tiananmen w czerwcu 1989 r., poparte przez Parlament w rezolucji z dnia 2 lutego 2006 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego w sprawie głównych aspektów i podstawowych wyborów WPZiB ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie stosunków pomiędzy UE, Chinami i Tajwanem oraz bezpieczeństwa na Dalekim Wschodzie ⁽¹²⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Tybetu, zwłaszcza rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie Tybetu: plany wprowadzenia chińskiego jako głównego języka wykładowego ⁽¹³⁾, z dnia 27 października 2011 r. w sprawie Tybetu, w szczególności samospalenia mniszek i mnichów ⁽¹⁴⁾, oraz z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji w dziedzinie praw człowieka w Tybecie ⁽¹⁵⁾,
 - uwzględniając dziewięć rund rozmów, które odbyły się w latach 2002–2010 między wysokiej rangi przedstawicielami rządu Chin a Dalajlamą, uwzględniając chińską białą księgę w sprawie Tybetu, zatytułowaną „Ścieżka rozwoju Tybetu jest napędzana przez nieprzeczwycięzoną falę historyczną” oraz opublikowaną przez biuro informacyjne Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 15 kwietnia 2015 r., uwzględniając memorandum z 2008 r. i notę z 2009 w sprawie prawdziwej autonomii ludności Tybetu, przedstawione przez przedstawicieli XIV Dalajlamy,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0350/2015),
- A. mając na uwadze, że w 2015 r. przypada 40. rocznica nawiązania stosunków dyplomatycznych między UE a Chinami; mając na uwadze, że partnerstwo strategiczne UE-Chiny ma kluczowe znaczenie dla stosunków między UE a Chińską Republiką Ludową (ChRL) oraz dla znalezienia wspólnych odpowiedzi na szereg globalnych wyzwań i określenia wspólnych interesów, takich jak: bezpieczeństwo na świecie i bezpieczeństwo regionalne, zwalczanie terroryzmu i przestępczości zorganizowanej, cyberbezpieczeństwo, broń masowego rażenia i nierozprzestrzenianie broni jądrowej, bezpieczeństwo energetyczne, ogólnoswiatowe regulacje finansowe i rynkowe, zmiana klimatu i zrównoważony rozwój, a także dla tworzenia ram pozwalających rozwiązać dwustronne problemy między UE i Chinami;
- B. mając na uwadze, że Chiny i UE rozpoczęły negocjacje w sprawie dwustronnej umowy inwestycyjnej w 2013 r.;
- C. mając na uwadze, że Chiny są istotnym partnerem handlowym UE, o ogromnym i stale rozwijającym się rynku; mając na uwadze, że toczące się negocjacje porozumień handlowych stanowią jedną z najważniejszych kwestii w dwustronnych stosunkach gospodarczych i handlowych UE-Chiny;

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 219.

⁽²⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 132.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0097.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0411.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0412.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 80.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 185.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 349 E z 29.11.2013, s. 98.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0603.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0252.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 288 E z 25.11.2006, s. 59.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 471.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 118.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 121.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 185.

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- D. mając na uwadze, że pod kierownictwem obecnego sekretarza generalnego Komunistycznej Partii Chin (KPCh) i przewodniczącego ChRL Xi Jinpinga Chiny rozpoczęły różnorodne inicjatywy, takie jak „nowy jedwabny szlak” – projekt mający na celu integrację gospodarczą Chin z Azją Środkową, a ostatecznie z Europą i Afryką, utworzenie Azjatyckiego Banku Inwestycji Infrastrukturalnych (AIIB), istotne ze strategicznego punktu widzenia porozumienie energetyczne z Rosją w sprawie dostaw 38 miliardów metrów sześciennych gazu ziemnego rocznie, budowa gazociągu i innych wspólnych projektów dotyczących poszukiwania i wydobywania ropy w Chinach; mając na uwadze, że w ostatnich kilku latach Chiny prowadzą coraz aktywniejszą politykę inwestycyjną – zarówno w UE, jak i w jej wschodnim sąsiedztwie;
- E. mając na uwadze, że przewodniczący Xi Jinping zainicjował inicjatywę „chiński sen”, przedstawianą jako koncepcja i wizja mająca na celu urzeczywistnienie odnowienia narodu i budowę średnio zamożnego społeczeństwa w wielu wymiarach gospodarczych, społecznych, kulturowych i politycznych, a także doprowadzenie do pełnego rozwoju Chin do 2049 r.;
- F. mając na uwadze, że Chiny doświadczyły ogromnego wzrostu gospodarczego w ciągu ostatnich 20 lat, a 600 mln obywateli Chin wydostało się z ubóstwa;
- G. mając na uwadze, że krach na giełdzie chińskiej w 2015 r. negatywnie wpłynął na stabilność finansową na świecie, w tym w UE;
- H. mając na uwadze, że chińska polityka planowania rodziny doprowadziła do gwałtownego starzenia się społeczeństwa od lat 80. ubiegłego wieku, a obecnie ponad 200 milionów obywateli ma więcej niż 60 lat;
- I. mając na uwadze, że degradacja środowiska w Chinach przybrała dramatyczne rozmiary i wymaga jeszcze bardziej pilnych, zdecydowanych i ukierunkowanych działań rządu; mając na uwadze, że podczas ostatniego szczytu UE-Chiny omawiano również temat zrównoważonego rozwoju i zmiany klimatu, przyjmując wspólną deklarację dotyczącą zmiany klimatu;
- J. mając na uwadze, że strona chińska uznała konieczność zmierzenia się z zagrożeniami spowodowanymi zmianą klimatu i że Chiny zobowiązały się przyjąć protokół lub jakikolwiek inny instrument prawny, który doprowadzi do osiągnięcia całościowego porozumienia w tej kwestii podczas konferencji klimatycznej w Paryżu;
- K. mając na uwadze, że powszechna kampania antykorupcyjna przewodniczącego Xi zainicjowana w 2012 r., mająca na celu rozwiązanie problemów ze sprawowaniem rządów i wymierzona w urzędników partyjnych, rządowych, wojskowych i przedsiębiorstw państwowych podejrzewanych o korupcję, doprowadziła do wykrycia lawiny przypadków korupcji wśród osób piastujących wysokie stanowiska, demaskując nie tylko łapownictwo, ale również ogromne fortuny zgromadzone przez chińskich przywódców, a także ujawniając infiltrację systemu politycznego przez potężne sieci przestępcze;
- L. mając na uwadze, że zagraniczne organizacje pozarządowe działają dynamicznie i odgrywają istotną rolę w rozwoju lokalnych organizacji pozarządowych i otwarciu Chin od czasu reformy;
- M. mając na uwadze, że, dbając o własne bezpieczeństwo narodowe, Chiny opublikowały w tym roku projekty trzech nowych ustaw, które zawierają przepisy dotyczące cyberbezpieczeństwa i organizacji pozarządowych;
- N. mając na uwadze, że w latach 2013 i 2014 Pekin, Kunming i Urumczy były celami poważnych i brutalnych zamachów terrorystycznych, w których śmierć poniosły 72 osoby, a 356 osób zostało rannych; mając na uwadze, że Chiny przygotowują ustawę o zwalczaniu terroryzmu, co jest dowodem na to, że rząd przywiązuje najwyższą wagę do zwalczania terroryzmu;
- O. mając na uwadze, że w czerwcu 2015 r. Rada Ustawodawcza Hongkongu zagłosowała przeciwko kontrowersyjnemu projektowi, który pozwalałby mieszkańcom Hongkongu na wybór szefa administracji Hongkongu, jednak tylko spośród puli kandydatów zweryfikowanych przez propekińską komisję; mając na uwadze, że to właśnie ten projekt wywołał masowe 79-dniowe prodemokratyczne protesty „ruchu parasolek” trwające od końca września do połowy grudnia 2014 r.;
- P. mając na uwadze, że nowe władze chińskie uznają rozkwit ChRL za nieodwracalny fakt wynikający z przejścia od „dyplomacji reagującej” do „dyplomacji proaktywnej”;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- Q. mając na uwadze, że nowa biała księga na temat strategii wojskowej Chin postuluje, by odejść od tradycyjnego sposobu myślenia, że ląd ma przewagę nad morzem, oraz przywiązywać większe znaczenie do zarządzania morzami, a także do ochrony praw i interesów związanych z morzem; mając na uwadze, że Chiny nie uznają Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza w odniesieniu do sporów w obszarze Morza Południowochińskiego i Wschodniocchińskiego;
- R. mając na uwadze, że w Deklaracji w sprawie postępowania stron na Morzu Południowochińskim z 2002 r. Chiny i kraje ASEAN obiecały stworzenie warunków dla „pokojowego i trwałego rozwiązania” na Morzu Południowochińskim; niemniej jednak stosunki z krajami sąsiednimi, takimi jak Tajwan, Wietnam, Filipiny, Malezja i Brunei, są coraz bardziej napięte;
- S. mając na uwadze, że Chiny są głównym stronnikiem politycznym Korei Północnej, a także jej największym inwestorem, dawcą pomocy, dostawcą żywności i energii oraz partnerem handlowym; mając na uwadze, że chińscy eksperci niedawno ujawnili, że Korea Północna może już dysponować 20 głowicami nuklearnymi;
- T. mając na uwadze, że w następstwie kryzysu na Ukrainie Rosja i Chiny w bezprecedensowy sposób zacieśniły wzajemne stosunki;
- U. mając na uwadze, że w dniu 8 maja 2015 r. Rosja i Chiny podpisały porozumienie dwustronne w sprawie „bezpieczeństwa informacji” określające zagrożenia cybernetyczne jako przekazywanie informacji mogących zagrażać „systemom społeczno-politycznym i społeczno-gospodarczym oraz środowisku duchowemu, moralnemu i kulturowemu państw”;
- V. mając na uwadze, że od 2005 roku Chiny udzieliły państwom Ameryki Łacińskiej kredytów o łącznej wartości około 100 mld USD; mając na uwadze, że Chiny są obecnie głównym partnerem handlowym Brazylii i drugim co do wielkości partnerem handlowym takich państw jak Argentyna, Wenezuela i Kuba;
- W. mając na uwadze, że rząd chiński uznaje znaczenie, a nawet powszechność praw człowieka, nie osiąga jednak jak dotąd wymiernych wyników, jeśli chodzi o poprawę sytuacji związanej z poszanowaniem praw człowieka w Chinach;
- X. mając na uwadze, że Chiny oficjalnie i teoretycznie zaakceptowały powszechność praw człowieka i w ciągu ostatnich trzech dziesięcioleci przyjęły międzynarodowe ramy dotyczące praw człowieka, podpisując szereg traktatów w tej dziedzinie, przez co stały się częścią międzynarodowych ram prawnych i instytucjonalnych dotyczących praw człowieka;
- Y. mając na uwadze, że na początku 2015 roku przewodniczący Xi publicznie ogłosił zamiar rozszerzenia praworządności na cały kraj, żywiąc przekonanie, że skuteczny wymiar sprawiedliwości jest podstawą nowoczesnej gospodarki i nowoczesnego społeczeństwa w Chinach;
- Z. mając na uwadze, że KPCh uznaje pięć religii, które są ostatecznie kontrolowane przez podlegający partii Departament Zjednoczonego Frontu Pracy; mając na uwadze, że wykaz ten ma charakter wyłączny, co prowadzi do dyskryminacji pozostałych religii i kultów;
- AA. mając na uwadze, że UE i Chiny prowadzą dialog na temat praw człowieka od 1995 r.;
- AB. mając na uwadze, że w projekcie zalecenia przyjętym w dniu 26 marca 2015 r. Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich skrytykował brak oceny skutków w zakresie praw człowieka w odniesieniu do mechanizmu rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem w ramach negocjacji porozumienia handlowo-inwestycyjnego z Wietnamem; mając na uwadze, że ustanawia to poważny precedens w odniesieniu do negocjacji dotyczących dwustronnej umowy inwestycyjnej UE-Chiny;
- AC. mając na uwadze, że Tybetańczycy wyrażają swoją tożsamość kulturową poprzez ruch Lhakar („biała środa”), nosząc jedynie tybetańskie ubrania, mówiąc tylko w rodzimym języku oraz spożywając tylko tybetańską żywność w każdej środę; mając na uwadze, że do dnia dzisiejszego ponad 140 Tybetańczyków dokonało samospalenia w geście protestu przeciwko polityce rządu chińskiego w autonomicznym regionie Tybetu; mając na uwadze ostatnie napięcia wywołane śmiercią lamy Tenzina Deleka Rinpoczego w więzieniu; mając na uwadze, że Tybet jest objęty polityką osiedlania Chińczyków Han; mając na uwadze, że w roku 2015 przypada 50. rocznica ustanowienia Tybetańskiego Regionu Autonomicznego; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich kilku lat nie poczyniono postępów, jeśli chodzi o rozwiązanie kryzysu tybetańskiego, a ostatnia runda rozmów pokojowych odbyła się w 2010 r.;
- AD. mając na uwadze, że UE popiera politykę jednych Chin w stosunkach po obu stronach cieśniny między ChRL a Tajwanem;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

Strategiczne partnerstwo i współpraca między UE a Chinami

1. z zadowoleniem przyjmuje 40. rocznicę nawiązania stosunków dyplomatycznych między UE i Chinami jako źródło inspiracji dla wzmocnienia strategicznego partnerstwa, tak koniecznego w wielobiegunowym i zglobalizowanym świecie, oraz dla przyspieszenia trwających negocjacji w sprawie nowej umowy o partnerstwie i współpracy, opartych na zaufaniu, przejrzystości i poszanowaniu dla praw człowieka; podkreśla, że podczas niedawnego szczytu UE-Chiny, który odbył się w dniu 29 czerwca 2015 r., obie strony ponownie potwierdziły swoje zaangażowanie w pogłębianie tego partnerstwa; podkreśla, że Chiny są kluczową potęgą światową i jednym z najważniejszych partnerów UE; podkreśla, że obie strony są zaangażowane w promowanie kompleksowego partnerstwa strategicznego UE-Chiny w następnej dekadzie, które przyniesie korzyści zarówno UE, jak i Chinom; wyraża poparcie dla corocznych (dwuletnich) dialogów: dialogu strategicznego wysokiego szczebla, dialogu gospodarczego i handlowego wysokiego szczebla oraz dialogu wysokiego szczebla między narodami, a także dla ponad 60 dialogów sektorowych między UE a Chinami dotyczących szerokiego zakresu spraw; apeluje, by te dialogi sektorowe doprowadziły do budowy zaufania i wymiernych rezultatów;
2. z zadowoleniem przyjmuje wynik 17. szczytu UE-Chiny, który odbył się w dniu 29 czerwca 2015 r. i przeniósł stosunki dwustronne na nowy szczebel oraz dał sygnał do nawiązania bliższej współpracy politycznej wykraczającej poza zwykłe relacje handlowe, zmierzającej w kierunku skoordynowanego podejścia strategicznego mającego na celu reakcję na wspólne globalne problemy i zagrożenia; odnotowuje, że obie strony w pełni uznały postępy poczynione we wdrażaniu strategicznego programu współpracy UE-Chiny 2020 oraz że ustanowiony zostanie mechanizm przeglądu dwustronnego na szczeblu urzędników w celu monitorowania działań następczych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że obie strony uzgodniły na szczycie szereg priorytetów mających na celu wzmocnienie ich współpracy dwustronnej i rozszerzenie globalnego wymiaru ich partnerstwa strategicznego;
3. podkreśla, że państwa członkowskie UE muszą mówić jednym głosem w rozmowach z rządem Chin, zwłaszcza w kontekście obecnej aktywnej dyplomacji ze strony Pekinu oraz w obliczu nadawania nowego kształtu globalnej strukturze zarządzania; podkreśla zakończenie negocjacji w sprawie umowy o Azjatyckim Banku Inwestycji Infrastrukturalnych (AIIB) i ma nadzieję na bliską współpracę między UE a AIIB w przyszłości; ubolewa nad brakiem poważnej debaty i ścisłej koordynacji na szczeblu UE w sprawie udziału państw członkowskich w AIIB; podkreśla znaczenie polityki handlowej i inwestycyjnej, będącej najbardziej naturalnym obszarem pełnego wykorzystania strategicznej współpracy z Chinami; odnotowuje zacieśnioną w ostatnim czasie współpracę między Chinami a państwami Europy Środkowo-Wschodniej w ramach tzw. grupy 16+1, która obejmuje kilka państw członkowskich UE, uważa jednak, że taka współpraca nie powinna prowadzić do podziałów wewnątrz UE ani osłabiać jej pozycji w stosunkach z Chinami oraz powinna uwzględniać kwestie praw człowieka; wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i Komisję do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania rocznego z rozwoju stosunków UE-Chiny; apeluje o pogłębienie możliwych do realizacji i opartych na jasnych zasadach stosunków handlowo-inwestycyjnych z Chinami;
4. przyznaje, że Chiny powinny odgrywać silniejszą rolę w wielostronnych instytucjach finansowych, która lepiej odzwierciedla rozmiary chińskiej gospodarki; uważa, że utworzony niedawno Azjatycki Bank Inwestycji Infrastrukturalnych stanowi szansę dla Chin na udział w wielobiegunowym porządku światowym w charakterze odpowiedzialnego partnera; zachęca nowo powstałą instytucję, aby odeszła od błędów przeszłości polegających na finansowaniu zbyt ambitnych projektów infrastrukturalnych oraz potraktowała priorytetowo pomoc techniczną i dostęp do globalnej wiedzy, zachowując równowagę między priorytetami środowiskowymi, społecznymi i rozwojowymi;
5. uważa za rzecz o decydującym znaczeniu, aby europejski wkład w udział w AIIB obejmował: przejrzyste procedury wyceny kredytów; jednoznaczne standardy w odniesieniu do dobrego sprawowania władzy, odpowiedzialności społecznej i środowiska; oraz dbanie o to, aby państwa zaciągające kredyty nie traciły kontroli nad zadłużeniem;
6. z zadowoleniem przyjmuje udział kilku państw członkowskich w AIIB; niemniej jednak ubolewa nad brakiem poważnej debaty, ścisłej koordynacji oraz skoordynowanej reakcji i podejścia na szczeblu UE w odpowiedzi na inicjatywy budowy nowych instytucji wielostronnych, zainicjowane przez chiński rząd; apeluje do instytucji UE i do państw członkowskich o dostrzeżenie w tym sygnału alarmowego pozwalającego na uniknięcie podobnego braku koordynacji w przyszłości;
7. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie polityczne na rzecz poprawy strategicznych połączeń infrastrukturalnych między UE a Chinami; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje decyzję o ustanowieniu nowej platformy łączności w celu stworzenia sprzyjającego środowiska dla zrównoważonych i interoperacyjnych transgranicznych sieci infrastrukturalnych w krajach i regionach między UE a Chinami; w szczególności pochwała gotowość UE do uruchomienia tego projektu na szczeblu unijnym; apeluje do obu stron o korzystanie z szans, jakie stwarza bliska łączność między obydwoma partnerami, w tym również współpraca w zakresie inwestycji infrastrukturalnych w krajach położonych wzdłuż nowego jedwabnego szlaku oraz nowego morskiego jedwabnego szlaku;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

8. zwraca uwagę na dynamiczny rozwój chińskiej gospodarki w ciągu ostatnich dwudziestu lat i podkreśla, że państwa członkowskie UE powinny lepiej wykorzystywać szanse, jakie oferuje ten rozwój gospodarczy; przyjmuje do wiadomości chińskie zainteresowanie strategicznymi inwestycjami w infrastrukturę w Europie i podkreśla potrzebę współpracy z Chinami i innymi krajami tego regionu nad takimi projektami, jak chińska koncepcja „Jeden pas i jeden szlak” czy unijny plan inwestycyjny zwany planem Junckera, a także projektami obejmującymi połączenia kolejowe, porty morskie i lotniska; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel oraz Komisję do zastanowienia się nad wpływem globalnej polityki inwestycyjnej Chin, a także nad działaniami inwestycyjnymi tego kraju w UE i we wschodnim sąsiedztwie; podkreśla – zgodnie z wcześniej przyjętymi stanowiskami Parlamentu oraz przy pełnym poszanowaniu kompetencji komisji INTA – znaczenie negocjowanej obecnie dwustronnej umowy inwestycyjnej między UE a Chinami; apeluje o uwzględnienie w dwustronnej umowie inwestycyjnej kompleksowego rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju, który zawierać będzie wiążące zobowiązania w odniesieniu do podstawowych norm pracy MOP oraz kluczowych wielostronnych umów środowiskowych; podkreśla, że europejskie przedsiębiorstwa coraz częściej skarżą się na to, że padają ofiarami stale zmieniających się przepisów oraz dyskryminacji; podkreśla znaczenie powodzenia toczących się negocjacji w sprawie umowy inwestycyjnej w celu dalszego ułatwiania inwestycji oraz wdrażania ochrony inwestycji i dostępu do rynku, w tym zamówień publicznych, a także równego traktowania przedsiębiorstw zarówno w Europie, jak i w Chinach; wzywa do dalszych kroków i aktywnych działań następczych w celu zapewnienia bardziej zrównoważonych stosunków handlowych w związku z eliminacją barier dla handlu i inwestycji dla europejskich przedsiębiorstw; wzywa Chiny i UE do dalszego zacieśniania współpracy w celu poprawienia dostępu MŚP do obu rynków; podkreśla zobowiązanie UE i Chin do utworzenia otwartej, globalnej gospodarki oraz sprawiedliwego, przejrzystego i opartego na jasnych zasadach środowiska handlowego i inwestycyjnego, gwarantującego równe szanse i przeciwstawiającego się protekcjonizmowi;

9. odnotowuje w tym kontekście uruchomienie inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” mającej na celu budowę znaczących połączeń energetycznych i komunikacyjnych przecinających Azję Środkową, Zachodnią i Południową aż po Europę; uważa, że w związku z geostrategicznym znaczeniem tej inicjatywy powinna ona być realizowana w sposób wielostronny; jest zdania, że kluczowe znaczenie ma wytworzenie synergii i opracowywanie projektów przy zachowaniu pełnej przejrzystości i zaangażowaniu wszystkich zainteresowanych stron;

10. apeluje o zwiększenie koordynacji między UE a Chinami w obszarach o strategicznym znaczeniu, takich jak grupa G20, bezpieczeństwo i obronność, zwalczanie terroryzmu, nielegalna migracja, przestępczość transgraniczna, nierozprzestrzenianie broni jądrowej, bezpieczeństwo globalne i regionalne, cyberbezpieczeństwo, broń masowego rażenia, bezpieczeństwo energetyczne, ogólnoświatowe regulacje finansowe i rynkowe, zmiana klimatu, a także urbanizacja, programy rozwoju i pomocy oraz zrównoważony rozwój; podkreśla znaczenie współpracy w zakresie rozwoju regionalnego oraz dialogu i wymian w obszarze strategii „Europa 2020” i nadchodzącego chińskiego 13. planu pięcioletniego;

11. apeluje do ESDZ, aby zapewniła, żeby kwestia praw człowieka znalazła się wśród priorytetów w programie stosunków i dialogów z Chinami;

12. wzywa do tego, aby zobowiązaniom powziętym podczas wizyty przewodniczącego Xi w Brukseli w marcu 2014 r. do pogłębienia wymiany między UE a Chinami w kwestiach praw człowieka towarzyszyła widoczna poprawa rzeczywistej sytuacji;

13. apeluje do Rady i Komisji o dalsze zaangażowanie Chin za pomocą konstruktywnego dialogu zachęcającego Chiny do przyjęcia zasad praworządności i poszanowania praw człowieka oraz wspierającego integrację tego kraju ze światową gospodarką;

14. z zadowoleniem przyjmuje pogłębienie partnerstwa UE-Chiny na rzecz urbanizacji; wzywa do dalszej współpracy w zakresie urbanistyki i projektowania, infrastruktury publicznej, ekologicznego budownictwa i inteligentnego transportu; zachęca do uruchomienia nowych wspólnych programów angażujących europejskie i chińskie miasta i przedsiębiorstwa;

15. z zadowoleniem przyjmuje wspólne oświadczenie z trzeciego posiedzenia w ramach dialogu wysokiego szczebla między narodami, które odbyło się dnia 15 września 2015 r.; podkreśla znaczenie wymiany międzyludzkiej i ułatwienia wymiany między obywatelami UE i Chin; wspiera rozwój dialogu wysokiego szczebla między narodami, który skupia się na wspólnych projektach i dzieleniu się najlepszymi praktykami oraz ma na celu promowanie kontaktów międzyludzkich; podkreśla, że należy szczególnie wspierać wymianę ekspertów i studentów między obiema stronami;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

16. jest zaniepokojony praktykami dumpingu i braku przejrzystości w związku z polityką i dotacjami w postaci ulg podatkowych, dotacji gruntowych, tanich kredytów, dotacji do surowców i innymi środkami stosowanymi przez rząd Chin;
17. jest zaniepokojony przeszkodami, jakie napotykają europejskie przedsiębiorstwa na rynku chińskim, takimi jak przymusowy transfer technologii, niski poziom egzekwowania praw własności intelektualnej i dyskryminacyjne traktowanie; podkreśla znaczenie reformy rynku w Chinach, wdrożenia zasad gospodarki rynkowej oraz eliminacji dyskryminacji i nieuzasadnionych restrykcji;
18. dostrzega szanse wynikające z chińskich inwestycji w Europie w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS); podkreśla, że choć fundusz ten jest otwarty na inwestycje ze strony licznych podmiotów, powinien jednak pozostać pod zarządem UE;
19. dostrzega wyzwanie związane z wprowadzeniem chińskiej gospodarki na prawdziwie zrównoważoną ścieżkę w ramach strategii „nowej normalności”; uważa, że wyraźniejsze uczestnictwo Chin w międzynarodowych organizacjach gospodarczych takich jak MFW mogłoby pozytywnie wpłynąć na większe zrównoważenie chińskiej i globalnej gospodarki oraz pomóc w reformie tych organizacji; apeluje do władz Chin o przedstawianie rzetelnych statystyk i poprawę przejrzystości na temat stanu gospodarki;
20. z zaniepokojeniem zauważa, że w ostatnich miesiącach chińskie indeksy giełdowe straciły jedną trzecią swojej wartości i że zawieszono notowania setek spółek z powodu nadmiernych spadków akcji; wyraża zaniepokojenie z powodu kryzysu finansowego, który obecnie dotyka Chin, a w szczególności chińskie rynki akcji, oraz uznaje, że sytuacja ta stanowi zagrożenie dla światowej gospodarki ze względu na wiodącą rolę Chin w ogólnoswiatowym handlu i globalnym systemie finansowym; wzywa chińskie władze do sprostania wyzwaniu, jakim jest przejście z obecnego modelu gospodarczego na gospodarkę zrównoważoną; zauważa, że niedawne spadki notowań na giełdach w Chinach doprowadziły do bezpośredniej konfrontacji tamtejszej kultury nadzoru państwowego z niestabilną naturą rynków finansowych;
21. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ciągu ostatnich dziesięcioleci znaczna liczba obywateli Chin wydoszła się ze skrajnego ubóstwa dzięki mocnemu wzrostowi gospodarczemu i stopniowemu otwieraniu się chińskiej gospodarki; wyraża jednak zaniepokojenie tym, że ta poprawa gospodarcza często powoduje problemy środowiskowe i znaczne nierówności;
22. z zadowoleniem przyjmuje niedawne wspólne oświadczenie UE i Chin w sprawie zmiany klimatu przyjęte na szczycie z dnia 29 czerwca 2015 r., w którym obie strony wyraziły wolę współpracy na rzecz osiągnięcia ambitnego i prawnie wiążącego porozumienia na konferencji klimatycznej w Paryżu w 2015 r.; wzywa wszystkie strony konferencji do wykorzystania dynamiki wywołanej oświadczeniami UE i Chin oraz Stanów Zjednoczonych i Chin w sprawie zmiany klimatu; podkreśla potrzebę współpracy w dziedzinie energetyki w celu wspólnego zwalczania licznych problemów związanych z bezpieczeństwem energetycznym i globalną architekturą energetyczną;

Sytuacja wewnętrzna

23. zauważa, że pod przywództwem przewodniczącego Xi chiński rząd wykazuje się coraz większą asertywnością zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym; zwraca uwagę, że wolność aktywistów działających na rzecz praw obywatelskich, prawników, dziennikarzy, blogerów, nauczycieli akademickich i innych przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego jest ograniczana w sposób niespotykany od lat; zauważa, że dane dotyczące praw człowieka w Chinach w dalszym ciągu budzą poważne zaniepokojenie;
24. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu przyjęcia w najbliższym czasie projektu ustawy o zarządzaniu zagranicznymi organizacjami pozarządowymi, ponieważ ustawa ta oznaczałaby dalsze ograniczenie przestrzeni dla chińskiego społeczeństwa obywatelskiego i poważnie ograniczyłaby wolność zrzeszania się i wolność słowa w tym kraju, wprowadzając między innymi zakaz finansowania jakiegokolwiek obywatela lub organizacji w Chinach przez „zagraniczne organizacje pozarządowe”, które nie są zarejestrowane w chińskim Ministerstwie Bezpieczeństwa Publicznego i wydziałach bezpieczeństwa publicznego w poszczególnych prowincjach, a także zakaz prowadzenia przez chińskie grupy „działań” w imieniu niezarejestrowanych zagranicznych organizacji pozarządowych lub za ich pozwoleniem, w tym organizacji posiadających siedzibę w Hongkongu i Makau; domaga się, by chińskie władze dokonały dogłębnej modyfikacji tej ustawy, aby dostosować ją do międzynarodowych standardów praw człowieka;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

25. wyraża zaniepokojenie nowym projektem ustawy dotyczącej bezpieczeństwa cybernetycznego, która mogłaby wzmocnić i zinstytucjonalizować praktyki cenzury i kontroli cyberprzestrzeni oraz zmusić europejskie przedsiębiorstwa do obowiązkowego umieszczania w ich infrastrukturze informatycznej luk w zabezpieczeniach; zwraca uwagę na obawy chińskich prereformatorskich prawników i obrońców praw obywatelskich dotyczące tego, że ustawa ta spowoduje większe ograniczenie swobody wypowiedzi i nasilenie autocenzury; zwraca uwagę na wysoce niekorzystny wpływ ustawy o bezpieczeństwie cybernetycznym i ustawy o organizacjach pozarządowych na działalność przedsiębiorstw i instytucji europejskich w ChRL, apelując w związku z tym do Rady Europejskiej, ESDZ i Komisji, by nadal dobitnie informowały władze chińskie o swoich zastrzeżeniach co do tych wysoce kontrowersyjnych środków; jest zaniepokojony przyjętą w nowej chińskiej ustawie dotyczącej bezpieczeństwa narodowego szeroką definicją „bezpieczeństwa narodowego” i „poważnych zagrożeń”, zgodnie z którą „szkodliwe wpływy kulturowe” traktowane są jako zagrożenie; stwierdza, że ustawa ta formułuje interesy bezpieczeństwa narodowego Chin w tak szerokim i niejasnym zakresie, że daje władzom chińskim niemal nieograniczone uprawnienia do występowania przeciwko niepożądanym przez nie działaniom, osobom i publikacjom;

26. wyraża zaniepokojenie, że choć zainicjowana przez chińskich przywódców kampania antykorupcyjna jest godnym uznania wysiłkiem na rzecz zwiększania zaufania obywateli do rządu, to jej cechą charakterystyczną jest brak przejrzystości, a w większości przypadków także brak poszanowania dla praworządności; zauważa, że w niektórych przypadkach kampania ta jest nieprawidłowo wykorzystywana do wewnętrznych walk oraz wzmocnienia roli i władzy KPCh; wyraża jednak ubolewanie, że kampania ta prowadzona jest w sposób, który dodatkowo szkodzi praworządności, ponieważ oskarżeni urzędnicy są rzekomo przetrzymywani w bezprawnym systemie więziennym, pozbawieni podstawowej ochrony prawnej i często zmuszani do przyznania się do winy;

27. wyraża współczucie dla rodzin i bliskich ponad 173 ofiar niszczycielskiego wybuchu, do którego doszło w mieście portowym Tiencin w dniu 12 sierpnia 2015 r. i wskutek którego tysiące okolicznych mieszkańców zostało wysiedlonych; zauważa rosnącą liczbę pokojowych demonstracji w sprawie ochrony środowiska naturalnego w różnych częściach kraju; zwraca uwagę, że tysiące ton silnie toksycznych substancji chemicznych składowano nielegalnie w niedozwolonej odległości wynoszącej mniej niż 600 metrów od terenów zamieszkałych; uważa, że prowadzona powolnie i w aurze niedopowiedzeń polityka informacyjna władz w sprawie katastrofy w Tiencinie przynosi efekty odwrotne do zamierzonych, szczególnie w połączeniu z cenzurowaniem wiadomości na temat tej wielkiej tragedii pojawiających się w mediach społecznościowych; podkreśla znaczenie wdrożenia wszystkich norm bezpieczeństwa w obiektach przemysłowych zgodnie z przepisami krajowymi i międzynarodowymi i wzywa chiński rząd do podniesienia poziomu norm bezpieczeństwa i norm środowiskowych w niebezpiecznych obiektach produkcyjnych przez dostosowanie ich w pierwszej kolejności do własnych przepisów krajowych;

28. zwraca uwagę, że wybuchy w Tiencinie w dniu 12 sierpnia 2015 r. i w Dongying w dniu 31 sierpnia 2015 r. zmuszają Chiny do podjęcia w trybie pilnym poważnych działań zmierzających do rozwiązania problemu bezpieczeństwa obiektów przemysłowych, w szczególności w odniesieniu do korupcji i bezkarności;

29. podkreśla pilną potrzebę dalszych działań mających na celu ochronę środowiska, mając przykładowo na uwadze, że w 2014 r. jedynie osiem z 74 największych miast osiągnęło krajową normę stężenia zanieczyszczeń powietrza wynoszącą PM 2,5 oraz uwzględniając fakt, że w ciągu roku 190 mln osób w Chinach zatrucha się skażoną wodą; ostrzega, że podwójny kryzys wodny (masowe zanieczyszczenie w połączeniu ze zwiększonym zużyciem wody) może wywołać poważną niestabilność polityczną i społeczną; przypomina, że skutki degradacji środowiska w Chinach są odczuwane również w krajach ościennych; zwraca uwagę na koszty degradacji środowiska oraz wyraża nadzieję, że w następnym planie pięcioletnim środowisko naturalne stanie się priorytetem; dostrzega ponadto, że brak działań na rzecz ochrony środowiska nie tylko przyczynia się do powstawania szkód w środowisku, ale stanowi również źródło praktyk nieuczciwej konkurencji; z zadowoleniem przyjmuje zawarte między UE a Chinami porozumienie w sprawie zacieśniania współpracy w celu stawienia czoła kluczowym wyzwaniom w dziedzinie ochrony środowiska, takim jak zanieczyszczenie powietrza, wody i gleby; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zgodnie z nową ustawą o ochronie środowiska lokalne władze są odpowiedzialne, również z mocą wsteczną, za szkody w środowisku wyrządzone podczas ich kadencji, oraz że zobowiązanie do ochrony środowiska naturalnego będzie w większym stopniu brane pod uwagę w procesie awansowania przedstawicieli tych lokalnych władz; wzywa władze krajowe i lokalne do konstruktywnego i aktywnego udziału w pracach organizacji i lokalnych ruchów działających na rzecz ochrony środowiska pod względem monitorowania, wdrażania i egzekwowania chińskiej polityki i inicjatyw w dziedzinie ochrony środowiska; przypomina, że podczas szczytu UE-Chiny w czerwcu 2015 r. ustalono również środki dotyczące polityki środowiskowej i ochrony klimatu, które powinny zmusić Chiny do przestrzegania limitów emisji CO₂, zgodnie z celami Programu strategicznego 2020, przyjętego w Pekinie w 2013 roku, w oczekiwaniu na kolejny szczyt, który odbędzie się w grudniu 2015 r. w Paryżu;

30. z zadowoleniem odnosi się do wzmoczonej współpracy i wymiany doświadczeń między UE i Chinami w obszarze praw i ochrony konsumentów, a także do wzmocnienia odnośnych środków zaradczych chińskiego rządu, czego wyrazem jest zaostrzenie przepisów dotyczących odpowiedzialności sprzedawców detalicznych zgodnie z kodeksem postępowania zawodowego dotyczącym zwrotu zakupionych towarów i obowiązku ich naprawienia, ewentualnych oszustw, wprowadzającej w błąd lub fałszywej reklamy, rozwiązań w zakresie przedpłaty i ochrony danych osobowych konsumentów, zwłaszcza w związku z szybkim rozwojem chińskiego sektora zakupów internetowych;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

31. zauważa, że w ostatnich latach polityka antyterrorystyczna Chin gwałtownie ewoluowała od podejścia reagującego polegającego na „obronie przed terroryzmem” do proaktywnej „wojny z terroryzmem” wraz z permanentnym „zarządzaniem kryzysowym” obejmującym działania na bezprecedensową skalę w odnośnych regionach i w społeczeństwie; jest zaniepokojony projektem ustawy o zwalczaniu terroryzmu, która może prowadzić do dalszych naruszeń wolności wypowiedzi, zrzeszania się i zgromadzeń oraz wyznania, zwłaszcza w regionach zamieszkałych przez mniejszości, takich jak Tybet i Sinciang;

32. wyraża solidarność z narodem chińskim w związku z podejmowanymi przezeń wysiłkami na rzecz zwalczania terroryzmu i ekstremizmu; jest jednak zaniepokojony definicją „terrorysty” znajdującą się w projekcie chińskiej ustawy o zwalczaniu terroryzmu, która – jeśli nie zostanie poddana gruntownemu przeglądowi – może umożliwić karanie za prawie każdy pokojowy przejaw tybetańskiej kultury, religii lub tożsamości, który może różnić się od wzorców uznanych przez państwo;

33. apeluje do Chin o zwiększenie swobody korzystania z internetu oraz o poszanowanie bezpieczeństwa cybernetycznego wszystkich krajów;

34. jest zaniepokojony faktem, że region Sinciang utknął w błędnym kole, tzn. z jednej strony wśród mówiących po turecku muzułmańskich Ujgurów istnieją agresywne separatystyczne i ekstremistyczne ugrupowania, które jednak nie reprezentują zdecydowanej większości, natomiast z drugiej strony Pekin – z myślą o zapewnieniu stabilności – coraz częściej odpowiada na niepokoje społeczne represjami, rozszerzając obecność swojego aparatu bezpieczeństwa w regionie, izolując wielu Ujgurów od Pekinu i podsycając negatywne nastawienie do Chińczyków Han wśród ludności ujgurskiej; wyraża ubolewanie z powodu marginalizacji kultury ujgurskiej w regionie Sinciang, w tym poprzez zakazanie ujgurskim urzędnikom odwiedzania meczetów, a w niektórych miejscach – przestrzegania ramadanu; wzywa chińskie władze, by dołożyły wszelkich starań w celu nawiązania rzeczywistego dialogu ze społecznością ujgurską oraz ochrony tożsamości kulturowej ludności ujgurskiej; z zaniepokojeniem zauważa ograniczenia w podróżowaniu, przede wszystkim w Tybecie i regionie Sinciang, które mogą być nałożone na obywateli UE, zwłaszcza w przypadku dyplomatów i dziennikarzy; zauważa, że żadne tego typu ograniczenia nie są stosowane wobec obywateli chińskich (w tym dyplomatów i dziennikarzy) w państwach członkowskich UE; usilnie wzywa w związku z tym do podjęcia kroków zmierzających do wzmocnienia zasady wzajemności;

35. wyraża współczucie i solidarność z ludnością Hongkongu w celu wspierania reform demokratycznych; podkreśla, że autonomia Hongkongu jest zagwarantowana w ustawie zasadniczej; uważa, że wprowadzenie pełnoprawnych wyborów powszechnych w tym specjalnym regionie administracyjnym jest w pełni zgodne z zasadą „jeden kraj, dwa systemy”; ubolewa, że reforma prawa wyborczego dotyczącego mianowania szefa administracji w Hongkongu nie mogła zostać zakończona; wyraża nadzieję, że nowy proces reform będzie mógł rozpocząć się w najbliższej przyszłości, a jego celem będzie umożliwienie mieszkańcom Hongkongu korzystania z prawa do udziału w powszechnych wyborach bezpośrednich w 2017 r. z rzeczywistym wyborem pomiędzy różnymi kandydatami; z zadowoleniem przyjmuje wspólne sprawozdanie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i Komisji Europejskiej dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 kwietnia 2015 r. pt. „Specjalny Region Administracyjny Hongkong: sprawozdanie za 2014 r.” oraz popiera zobowiązanie UE do wzmocnienia demokracji, w tym praworządności, niezawisłości sądownictwa, podstawowych praw i wolności, przejrzystości, a także wolności wypowiedzi i informacji w Hongkongu;

36. zdecydowanie popiera zasadę „jeden kraj, dwa systemy” jako podstawę dobrych stosunków między specjalnymi regionami administracyjnymi Hongkong i Makau a Chinami kontynentalnymi;

37. wyraża zaniepokojenie ostatnimi rozruchami politycznymi i cywilnymi w Hongkongu oraz wzywa Chiny do przestrzegania powziętego wobec mieszkańców Hongkongu zobowiązania do poszanowania ich praw i wolności zgodnie z warunkami zawartymi we wspólnej deklaracji chińsko-brytyjskiej podpisanej w 1984 r.;

Sytuacja zewnętrzna

38. zauważa, że „chiński sen” o ożywieniu narodu, zainicjowany przez przewodniczącego Xi, zakłada silniejszą pozycję i bardziej aktywną rolę Chin w świecie; zachęca wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do zbadania możliwości opracowania wspólnie z USA podejścia do Chin za każdym razem, gdy będzie to korzystne dla realizacji interesów UE; podkreśla, że stały wzrost znaczenia Chin jako światowej potęgi wymaga trwałego i pilnego przemyślenia strategicznych priorytetów Europy w jej stosunkach z Chinami; podkreśla potrzebę, aby w kontekście globalizacji i wzajemnych zależności światowa potęga, jaką są Chiny, przyczyniała się w bardziej aktywnej i konstruktywnej sposób zarówno do mierzenia się z ogólnoswiatowymi wyzwaniami i konfliktami regionalnymi, jak i do osiągnięcia wielostronnego porządku światowego, w którym przestrzegać się będzie zasad prawa międzynarodowego, uniwersalnych wartości i pokoju; uważa, że Chiny powinny w coraz większym stopniu zajmować miejsce w gronie wiodących państw świata, działając zgodnie z jednakowymi dla wszystkich regułami;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

39. zauważa, że przewodniczący Xi nadał priorytet stosunkom z USA, proponując „nowy rodzaj relacji między supermocarstwami”, czyli Chinami, USA i innymi podmiotami regionalnymi; opowiada się za bardziej konstruktywnym podejściem do nowego porządku światowego, który Chiny powinny pomóc budować i spajać oraz który opierać się będzie na uniwersalnych wartościach, takich jak prawa człowieka, demokracja czy bezpieczeństwo jednostki ludzkiej; wzywa UE do zwiększenia swojej aktywności w Azji oraz do współpracy z Chinami, USA i innymi podmiotami regionalnymi na rzecz większej stabilności w tym regionie;

40. podkreśla, że niedawno wydana biała księga na temat strategii wojskowej Chin określa zamiary Pekinu, by dalej rozwijać chińską marynarkę wojenną i rozszerzać zakres jej operacji, dokonując przejścia od „obrony nadbrzeżnej” do „ochrony na otwartym morzu”; wyraża ubolewanie w związku z jednostronnym utworzeniem strefy rozpoznania obrony powietrznej oraz wynikającym z tego faktu rozszczeniem sobie prawa do kontroli ruchu w przestrzeni powietrznej na terytorium Japonii i Korei Południowej; apeluje o przyjęcie wyważonego podejścia w celu uniknięcia niepokoju wśród sąsiadów Chin i większego napięcia na Oceanie Spokojnym i Oceanie Indyjskim oraz w celu zabezpieczenia kluczowych interesów europejskich związanych z wolnością żeglugi morskiej;

41. ubolewa, że wbrew deklaracji w sprawie postępowania stron z 2002 r. niektóre strony ponownie wysuwają roszczenia terytorialne wobec Wysp Spratly, i jest szczególnie zaniepokojony masową skalą obecnych działań Chin, które obejmują budowę obiektów wojskowych, portów i co najmniej jednego lądowiska; wyraźnie ostrzega przed groźącym niebezpieczeństwem zwiększonej obecności rywalizujących okrętów wojennych i patroli powietrznych w tym regionie oraz konfrontacji między nimi, a także możliwego utworzenia strefy nadzoru przestrzeni powietrznej nad Morzem Południowochińskim;

42. jest nadal zaniepokojony narastającym napięciem między stronami na Morzu Południowochińskim i wzywa w związku z tym wszystkie zaangażowane strony do unikania jednostronnych działań prowokacyjnych na Morzu Południowochińskim oraz podkreśla znaczenie pokojowego rozwiązywania sporów w oparciu o prawo międzynarodowe, a także przy pomocy bezstronnej mediacji międzynarodowej, np. w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS); ubolewa, że Chiny odmawiają uznania jurysdykcji UNCLOS oraz Sądu Arbitrażowego; wzywa Chiny do ponownego rozważenia ich stanowiska i wzywa wszystkie strony, w tym Chiny, do przestrzegania ostatecznej decyzji UNCLOS; uważa, że jedną z możliwości pokojowego rozładowania napięcia w rejonie Morza Południowochińskiego i Wschodniocchińskiego jest wynegocjowanie i wspólne wdrożenie kodeksów postępowania w zakresie pokojowej eksploatacji odnośnych obszarów morskich, w tym ustalenie bezpiecznych tras handlowych i kwot połowowych lub wyznaczenie obszarów eksploracji zasobów; popiera pilny apel z 26. szczytu ASEAN, by szybko przyjąć Kodeks Postępowania na Morzu Południowochińskim; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie zawarte ostatnio między Chinami i ASEAN dotyczące przyspieszenia konsultacji w sprawie kodeksu postępowania w przypadku sporów na Morzu Południowochińskim; zauważa tajwańską inicjatywę na rzecz pokoju na Morzu Południowochińskim, której celem jest osiągnięcie porozumienia w sprawie kodeksu postępowania i ustanowienie mechanizmu umożliwiającego wszystkim stronom współpracę w ramach wspólnej eksploatacji zasobów naturalnych i morskich w tym regionie; popiera wszystkie działania zmierzające do uczynienia z Morza Południowochińskiego „morza pokoju i współpracy”;

43. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do zidentyfikowania zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa w ujęciu regionalnym i globalnym w sytuacji wybuchu konfliktu zbrojnego na Morzach Wschodniocchińskim i Południowochińskim, zgodnie z priorytetami przedstawionymi w europejskiej strategii bezpieczeństwa morskiego, a także związanych z tym zagrożeń dla wolności i bezpieczeństwa żeglugi w regionie oraz występujących tam zagrożeń dla konkretnych interesów europejskich; uważa, że w związku z tym, iż pozostałe podmioty (zwłaszcza Australia) są już mocno zaangażowane politycznie na Pacyfiku, UE powinna opierać się na dwu- i wielostronnej współpracy w celu skutecznego przyczyniania się do poprawy bezpieczeństwa w tym regionie;

44. wzywa rząd chiński do użycia wszelkich dostępnych mu środków nacisku, by zapewnić stabilność na Półwyspie Koreańskim oraz skłonić Koreę Północną do powrotu do wiarygodnych rozmów na temat denuklearyzacji oraz do podjęcia konkretnych kroków w tym celu; przypomina, że Chiny pozostają najważniejszym sojusznikiem Korei Północnej i w związku z tym zachęca chiński rząd, aby wraz ze społecznością międzynarodową odgrywał konstruktywną rolę podczas rozwiązywania w trybie pilnym problemu tragicznej sytuacji w dziedzinie praw człowieka w Korei Północnej, w tym poprzez zajęcie się tysiącami uchodźców z Korei Północnej, którzy przekraczają granicę z Chinami, uciekając przed przerażającymi warunkami we własnym kraju; wzywa chiński rząd, aby zgodnie z zobowiązaniami, które powziął jako państwo-strona konwencji ONZ dotyczącej uchodźców, nie odmawiał tym uchodźcom prawa do ubiegania się o azyl oraz nie zmuszał ich do powrotu do Korei Północnej, ale by chronił ich podstawowe prawa człowieka; wzywa UE do wywierania presji dyplomatycznej na chiński rząd w tym względzie zgodnie z globalnymi celami w zakresie nieprolifracji;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

45. wzywa chiński rząd do wywierania wpływu na Pakistan, aby przekonać ten kraj, by powstrzymał się od działań zwiększających niestabilność w regionie;
46. z zadowoleniem odnosi się do współpracy między UE i Chinami w zakresie bezpieczeństwa i obrony, w tym operacji służących walce z piractwem w Zatoce Adeńskiej, oraz apeluje o dalsze połączone wysiłki służące rozwiązaniu problemów w dziedzinie bezpieczeństwa globalnego i obrony, takich jak terroryzm;
47. zwraca uwagę Pekinu na niezbędną rolę, jaką odgrywają USA i UE dla realizacji celów modernizacji Chin; przypomina ponadto Pekinowi będącemu stałym członkiem Rady Bezpieczeństwa ONZ o jego międzynarodowych zobowiązaniach i odpowiedzialności w zakresie przyczyniania się do pokoju i globalnego bezpieczeństwa; wyraża w związku z tym ubolewanie, że Chiny – w porozumieniu z Rosją – nieustannie blokują działania ONZ w sprawie Syrii, gdzie już od ponad czterech lat toczy się tragiczna w skutkach wojna, którą prowadzi Baszszar al-Asad przeciwko ludności syryjskiej;
48. podkreśla znaczenie wzajemnego zaufania i współpracy między Chinami i UE oraz innymi kluczowymi podmiotami międzynarodowymi w zakresie rozwiązywania problemów związanych z bezpieczeństwem globalnym; wyraża nadzieję, że Chiny poprą prowadzone przez UE i USA inicjatywy mające na celu położenie kresu naruszeniom prawa międzynarodowego będącym źródłem konfliktu na wschodniej Ukrainie oraz przywrócenie integralności terytorialnej i suwerenności Ukrainy po rosyjskiej agresji;

Sytuacja w dziedzinie praw człowieka

49. dostrzega wyraźną sprzeczność między oficjalnymi aspiracjami Chin dotyczącymi powszechności praw człowieka a pogorszeniem się sytuacji, jeżeli chodzi o ich przestrzeganie; zauważa, że ostatnie pogorszenie się sytuacji w dziedzinie praw człowieka i wolności w Chinach rozpoczęło się w 2013 r. oraz że nasiliły się istniejące już wcześniej prześladowania ludności jeszcze bardziej ograniczające przestrzeń dla wolności słowa i pokojowego wspierania społeczeństwa obywatelskiego; wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z aresztowaniami, procesami i wyrokami skazującymi dla licznych orędowników praw obywatelskich, obrońców praw człowieka i osób krytykujących rząd, a także faktem, że chińska policja zatrzymała lub przesłuchiwała ponad 100 prawników i aktywistów zajmujących się prawami człowieka; wzywa chińskie władze do uwolnienia osób osadzonych w areszcie oraz do zapewnienia im możliwości wykonywania bez przeszkód swojego zawodu;
50. uważa, że silne obecnie stosunki UE-Chiny muszą zapewniać skuteczną platformę dla dojrzałego, konkretnego i otwartego dialogu dotyczącego praw człowieka opartego na wzajemnym szacunku; uważa ponadto, że przypadająca w 2015 r. 40. rocznica stosunków UE-Chiny stanowi rzeczywistą szansę na osiągnięcie postępów w tym obszarze;
51. wzywa UE, aby w dalszym ciągu nalegała na poprawę sytuacji w dziedzinie praw człowieka w Chinach podczas każdorazowego prowadzenia dialogów na każdym szczeblu oraz do włączania klauzul praw człowieka do każdego traktatu dwustronnego zawartego z Chinami;
52. z zadowoleniem odnosi się do 33. dialogu UE-Chiny dotyczącego praw człowieka, który odbył się w dniach 8–9 grudnia 2014 r.; zauważa, że dialog ten – wraz z presją wywieraną przez innych partnerów międzynarodowych – przyczynił się do podjęcia pewnych konkretnych działań; podkreśla, że UE dała kilkakrotnie wyrażnie do zrozumienia, że zależy jej na dialogu służącym osiągnięciu bardziej namacalnej poprawy sytuacji w dziedzinie praw człowieka w Chinach;
53. przypomina, że powszechność praw człowieka zawsze była centralnym elementem dialogów dotyczących praw człowieka prowadzonych między UE a Chinami; zauważa z zaniepokojeniem, że w oficjalnym stanowisku Chin kwestionuje się tę powszechność, powołując się na różnice kulturowe, co stanowi istotne źródło różnic koncepcyjnych prowadzących do braku zrozumienia i nieufności w stosunkach UE-Chiny oraz ograniczających postępy w ramach unijn-chińskiego dialogu dotyczącego praw człowieka; wzywa w związku z tym chińskich przywódców do ponownego rozważenia sposobu, w jaki podchodzą oni do tej kwestii, oraz do uznania powszechności praw człowieka zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka; apeluje ponadto, aby instytucje UE współpracowały z władzami chińskimi w ramach dialogów służących osiągnięciu postępu w kwestii poszanowania powszechności praw człowieka;
54. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że w Chinach wykonuje się obecnie najwięcej wyroków śmierci na świecie oraz że Chiny w dalszym ciągu nakładają w tajemnicy karę śmierci na tysiące obywateli rocznie, nie zważając na międzynarodowe normy minimalne dotyczące kary śmierci; podkreśla po raz kolejny, że zniesienie kary śmierci przyczynia się do umocnienia godności ludzkiej i do stopniowego rozwijania praw człowieka;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

55. wyraża obawy w związku z utrzymującymi się poważnymi ograniczeniami wolności słowa, zrzeszania się, zgromadzeń i religii, a także ograniczeniami działalności organizacji praw człowieka;

56. wyraża ubolewanie z powodu częstych przypadków dyskryminującego traktowania mniejszości religijnych i etnicznych w Chinach;

57. krytykuje fakt, że chociaż wolność religii nie jest w Chinach prawem gwarantowanym osobnym zapisem w konstytucji, w praktyce rząd ogranicza praktyki religijne do oficjalnie zatwierdzonych i uznanych organizacji religijnych; popiera sprzeciw chińskich kościołów wobec odnowionej strategii rządowej polegającej na „sinizacji” chrześcijaństwa; w szczególności potępia trwającą antychrześcijańską kampanię w prowincji Zhejiang, podczas której w 2014 r. zburzono wiele kościołów i usunięto ponad 400 krzyży; podziela obawy kościołów dotyczące innych prowincji, w których żyje wielu chrześcijan; potępia ponadto wymierzone w buddystów kampanie realizowane w ramach podejścia opartego na „wychowaniu patriotycznym” obejmującego środki z zakresu zarządzania przez państwo tybetańskimi klasztorami buddyjskimi; potępia programy „edukacji prawnej” dla buddyjskich mnichów i mniszek; nie może zrozumieć ani zaakceptować zakazu rozpowszechniania w Chinach wizerunków Dalajlamy; wyraża zaniepokojenie faktem, że nadużywa się chińskiego prawa karnego do prześladowania Tybetańczyków i buddystów, których praktyki religijne traktowane są jako „działanie separatystyczne”, oraz znajduje potwierdzenie swoich obaw, ponieważ mnisi i mniszki stanowią obecnie około 44 % więźniów politycznych w Tybecie; wyraża ubolewanie, że warunki do praktykowania buddyzmu w Tybecie znacząco się pogorszyły po tybetańskich protestach, które miały miejsce w marcu 2008 r., ponieważ chiński rząd przyjął bardziej kompleksowe podejście do „wychowania patriotycznego” obejmujące środki służące zarządzaniu na skalę mikro sprawami tybetańskich mnichów buddyjskich, na przykład poprzez umieszczenie w każdym klasztorze nie pochodzącego z wyboru komitetu zarządzającego, programy „edukacji prawnej” dla mnichów i mniszek w celu dopilnowania, aby „nie brali oni udziału w działaniach powodujących podziały w ojczyźnie i zakłócających porządek społeczny” oraz zakaz wizerunków Dalajlamy;

58. zauważa, że przewodniczący Xi przedstawił pewne zobowiązania w celu „kompleksowego wspierania rządzenia krajem zgodnie z prawem” i jednoczesnego zwalczania korupcji; wyraża jednak głębokie zaniepokojenie ostatnimi aresztowaniami ponad 200 prawników, zwłaszcza tych koncentrujących się na przypadkach związanych z prawami człowieka, oraz oskarżeniem wielu z nich o „zakłócanie porządku publicznego” oraz usiłowanie działania na szkodę partii, podczas gdy władze utrzymywały, że tak drastyczne środki służą w gruncie rzeczy obronie chińskiego systemu prawnego; podkreśla, że środki te stoją w sprzeczności z głoszonym przez władze wspieraniem praworządności i niweczą wszelkie wysiłki podjęte w celu przeprowadzenia reformy systemu politycznego;

59. przypomina, że zgodnie z oficjalnym stanowiskiem Chin prawa społeczno-ekonomiczne nadal traktowane są jako nadrzędne w stosunku do praw obywatelskich i politycznych jednostki, podczas gdy w ujęciu europejskim są one traktowane jako podstawowe i równie ważne oraz że rozwój gospodarczy i prawa człowieka idą ze sobą w parze, co odzwierciedla widoczne w oficjalnych stanowiskach różnice w europejskim i chińskim postrzeganiu praw człowieka; podkreśla ponadto, że kompleksowa ochrona praw człowieka ma zasadnicze znaczenie dla trwałego wzrostu gospodarczego w Chinach i w związku z tym wzywa chińskie władze do zapewnienia poszanowania zarówno praw społeczno-ekonomicznych, jak i praw obywatelskich i politycznych;

60. krytykuje pełne ograniczeń środowisko medialne w Chinach oraz ściśle kontrolowaną przestrzeń cyfrową, w której zagraniczne, w tym europejskie, treści internetowe są blokowane, a treści krajowe uznane za politycznie niebezpieczne są systematycznie usuwane i cenzurowane; zdecydowanie protestuje przeciwko uwięzieniu dużej liczby chińskich obywateli za przestępstwa związane z wolnością słowa, zwłaszcza w internecie;

61. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że chiński rząd nadal stosuje twarde strategie polityczne wymierzone przeciwko ludności tybetańskiej, zwłaszcza poprzez odrzucanie zaproponowanego przez Dalajlamę podejścia „drogi środka”, które nie polega na usiłowaniu zdobycia niepodległości czy separacji, lecz na rzeczywistej autonomii w ramach konstytucji ChRL; wzywa chiński rząd do wznowienia dialogu z przedstawicielami Tybetu; protestuje przeciwko marginalizacji kultury tybetańskiej przez KPCh i wzywa chińskie władze do poszanowania wolności słowa, zrzeszania się i religii Tybetańczyków; wyraża ubolewanie w związku z pogorszeniem się sytuacji humanitarnej w Tybecie, co doprowadziło do zwiększenia się liczby przypadków samopodpalenia; z niepokojem zauważa niedawno przyjęte środki w związku z aktami samopodpalenia, wymierzone w osoby rzekomo powiązane z dokonującymi tych aktów; ubolewa nad przymusowym przesiedleniem od 2006 r. ponad 2 mln tybetańskich koczowników i pasterzy do tak zwanych „nowych wiosek socjalistycznych”, ponieważ wioski te odcięte są od opieki medycznej, edukacji i dobrobytu; jest również zaniepokojony trwającym napływem Chińczyków Han do Tybetu; wyraża zaniepokojenie przypadkami tortur, uprowadzeń i samowolnych zatrzymań oraz odmowy dostępu do opieki medycznej dla więźniów, w tym przypadkiem mnicha Tenzina Deleka Rinpocze i 10 innych prominentnych tybetańskich więźniów; domaga się przeprowadzenia szczegółowego śledztwa w sprawie wszystkich zgonów w więzieniach; jest głęboko zaniepokojony niszczeniem środowiska naturalnego w Tybecie; podkreśla, że Wyżyna Tybetańska gwałtownie się ociepla, co może prowadzić do topnienia tybetańskich lodowców, z których wiele zasila największe rzeki Azji;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

62. wzywa europejskie przedsiębiorstwa inwestujące w Chinach do przestrzegania międzynarodowych norm pracy oraz do zobowiązania się do wykraczania poza chińskie prawa dotyczące pracy, jeśli nie spełniają one norm uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym;

Stosunki chińsko-tajwańskie

63. uznaje, że Chiny i Tajwan są ważnymi partnerami gospodarczymi UE w Azji i na Pacyfiku; z zadowoleniem przyjmuje wszelką istotną poprawę stosunków między Chinami a Tajwanem; wzywa do wynegocjowania dwustronnej umowy inwestycyjnej między UE a Tajwanem, ponieważ Tajwan jest na szczeblu regionalnym najlepszą bramą i trampoliną do Chin dla unijnych przedsiębiorstw, a liczne państwa – włącznie z Chińską Republiką Ludową – zawarły już z Tajwanem takie (de facto) umowy;

64. odnotowuje brak sprzeciwu chińskiego rządu wobec udziału Tajwanu w niektórych organizacjach ONZ (WHO, ICAO); wyraża zaniepokojenie w związku z potwierdzeniem przez chiński rząd obowiązywania ustawy antysecesyjnej z 2005 r., która zezwala na użycie środków wojskowych w przypadku ogłoszenia niepodległości przez Tajwan; ubolewa nad faktem, że 1 500 rakiet dalekiego zasięgu w południowych Chinach jest nadal wycelowanych w Tajwan; jest zdania, że stopniowa demilitaryzacja regionu dodatkowo ułatwiłaby zbliżenie obu stron; podkreśla, że wszystkie konflikty między Chinami a Tajwanem powinny być rozwiązywane w sposób pokojowy w oparciu o prawo międzynarodowe; podkreśla, że zorganizowane w dniu 23 maja 2015 r. na wyspie Kinmen spotkanie między najwyższymi rangą urzędnikami z obu stron Cieśniny Tajwańskiej było krokiem w dobrym kierunku; zauważa, że posiedzenie było trzecim oficjalnym spotkaniem między szefami resortów odpowiedzialnych za stosunki obustronne z Chin i Tajwanu; popiera inicjatywy, które rozwijają stosunki obustronne w sposób pokojowy;

o

o o

65. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, ESDZ, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz krajów przystępujących i kandydujących, rządowi Chińskiej Republiki Ludowej, Ogólnochińskiemu Zgromadzeniu Przedstawicieli Ludowych, rządowi Tajwanu i Radzie Legislacyjnej Tajwanu.
